

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

decimas à clero in redemptionem terræ sanctæ exigenti, appellationem opposuit: quem pro sua, vt dicebat, Papa temeritate excommunicauit, priuauitq; præpositura. Sed erant magni in Germania viri, qui Iohannem defendendum non putabant: Quæ autem impendere videbantur mala, mors ipsa diremit: quæ tam pontificem, quàm Iohannem breui sustulit de medio. Per quod etiam tempus, cum mortuo Erico Slesuici duce rex Daniæ Ericus, pro paruulis quos dux reliquit filijs, administrationem suscipere conatus, arces & dominia cæpit occupare: Ea res iterum noua bella conciuuit. Nam comites Holsatiæ Iohannes secundus de Wagria, & Henricus de Stormaria, cum exercitu prodeuntes, Eydoram transgressi regi se obijciunt, paruulosq; tuentur: quorū de magno agebatur præiudicio. Nam tutela quidē verbo ab rege præferebatur: ceterum quomodo ducatus denud corona adunaretur, quæri videbatur.

CAPVT XXVIII.

DVo interim Alberti duces, florebant in Saxonia: Alter titulum Saxoniæ præferens, Bernhardi filius, eius, quem primus Fridericus, destituto Leone, ex comite de Anehold ducem fecit Saxoniæ, attributis illi ditionibus ad Albim, & in terra Wittenborg: Meditullium verò prouinciæ tanquàm peculiare patrimonium relinquitur Henrico Leoni, & posteris eius, quos II. Fridericus creauit duces Brunswiccenses: Qui etiam Fridericus diremit controuersiam inter Ottonem & Wilhelmi filium, Leonis nepotem, & hunc Albertum ducem Saxoniæ, vr̄ esset Otto cum posteris suis dux de Brunswico & Luneburgo: attributis ei armis, quæ auus eius Henricus extulerat Angliæ, duobus fuluis leonibus, pro ditione Brunswiccensi, & alium lafurij coloris leonem, adiectis

Pp 5 in

Na

in clypeo maculis, de terra Luneburgensi: quae erat olim
 arma Hermanno duci & posteris eius, cum titulo ducatus
 Saxoniae. Vetera autem arma Saxoniae, ab usq; Swe-
 dekindo ducta, pullus erat equinus candidus, quē Brunf-
 wiccenses duces, ut veram monstrarent lineam antiqui
 generis, transtulerunt in conum galeae. Albertus autem
 Bernhardi filius titulum tenebat Saxoniae retentis armis,
 quae comites de Anehold maiores sui pratulissent. Stra-
 toria ligna, fuluo nigroq; variata, per clypei transuer-
 sum: quae illi à loco Balenstede, qui primus eorum erat
 titulus, tenebant: Superiecto, quod fertur fecisse primus
 Fridericus, ruteo crinali, cum Bernhardus discrimen
 armorum posceret à fratribus. Hic ergo Albertus Saxo-
 niae dux, cum posteritate sua in primogenito seruauit ius
 & dignitatem Imperialis electurae, donèc memoria auo-
 rum nostrorum marchio Misnensis, vera exclusa poste-
 ritate, illam auferret dignitatem: quod suo dicitur lo-
 co. Alius uero, quem diximus, tum erat Albertus, cogno-
 mēto Magnus, pro magnitudine rerum gestarum, dux
 de Brunfwico, qui cum fratre Iohāne partitur patriam
 ditionem, ut dominium Luneburgense proueneret Ioh-
 hanni, Brunfwiccense remaneret Alberto: Ceterum &
 arma, & titulus communiter indiuisa manerent utrius-
 que. Hic Albertus, ut diximus, magno labore humiliavit
 militares de Assseborg: Comitem de Euersten captum ex-
 celsa de trabe iussit appendi: Archiepiscopum Moguntin-
 num captum tenuit, donèc magno aere de manibus eius
 erueretur. Idem oppugnauit iustis de causis comitem de
 Peyna, assumpto in societatem eius belli Iohanne Hilde-
 semensi episcopo: Durante autem arcis suae obsidione,
 cogitauit comes, id quod erat, se hostibus suis parè non
 esse, fame se per diuturnitatem expugnandum: Et cum
 hare-

heredem non haberet, incidit ei consilium de religione, ut comitatum omnem beatæ Mariæ, & perindè ecclesiæ Hildesemensi permitteret: Idq̄, clanculò egit apud pontificem Iohannem, ut obsidio solueretur. Inueta est per episcopum via soluendi procinctûs: Reduxit exercitum Albertus, ignorans, quid inter episcopum & comitem ageretur: Postea cum rescisset, indignatus dux parabat renouare bellum: Sed tum Iohannes episcopus mortem obiit: & ut placaretur dux, fratrem eius Ottonem assumpsere pontificem, in locum demortui. Cumq̄, nec sic quiesceret dux, rogabat fratrem Otto, ut ad tempora vitæ suæ permitteret ecclesiæ comitatum: idq̄, annuebat germano. Cùmque superstes maneret Otto fratri, permansit in hodiernum in eius ditionis possessione. Huius etiam Alberti tempore, vrbs Embica, quæ erat comitum de Dassel, cum se quereretur ultra solitum à comitibus grauari, subdidit se Alberto: permansitq̄, in ditione Brunswiccenſium ducum ad diem hunc: Indè que facta est diuisio principatûs: quod suo tempore dicemus.

CAPVT XIX.

Albertus dux Saxonie, princeps elector, multos ex coniuge sustulit filios: In primis Albertum, sibi cognominem, qui in ditione & honore dignitatis electura illi successit: Indè Rodolphum, & Ottonem, qui & ipsi acceptis vxoribus posteritatem reliquere. Nam Rodolphus ex Anna filia comitis Palatini de Rheno genuit filium Iohannem. Otto frater eius ex Lofia filia regis Dalmatie, prolem non accepit. Iohannes autem, quod postea dicemus, & ipse posteritatem reliquit: Sed electiua dignitas mansit in linea & successione Alberti secundi, qui patri Alberto successit, & illi